

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de Irina Asarlî, reprezentată de avocatul Ștefan Niță,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Carolina Manoli împotriva Irinei Asarlî cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2r-127/25
NR. PIGD 2-23094345-01-2r-28032025)*

Termenul de depunere apelului. Restituirea cererii de apel ca fiind tardivă. Nejustificată omiterea termenului de apel. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. A. Furdui,
Curtea de Apel Centru, jud. A. Malîi, R. Pascari, R. Pulbere,

11 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Irina Asarlî, reprezentată de avocatul Ștefan Niță,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 iunie 2023, Carolina Manoli, reprezentată de avocatul Vitalie Malai, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Asarlî, solicitând încasarea sumei de 140 000 de euro cu titlu de datorie contractuală, a sumei de 60 697,67 de euro cu titlu de dobândă legală calculată până la 17 iunie 2023, încasarea cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 25 000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

2. Prin hotărârea din 07 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Carolina Manoli. S-a încasat de la Irina Asarlî în beneficiul Carolinei Manoli cu titlu de datorie rezultată din contractele de împrumut din 10 aprilie 2020 și 04 august 2020 în sumă totală de 140 000 de euro și cu titlu de dobândă de întârziere suma de 60 697,67 de euro, iar în total suma de 200 697,67 de euro, echivalent în valută națională (MDL) conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii și cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat suma de 25 000 de lei și pentru asistență juridică suma de 4 000 de lei, iar în total suma de 29 000 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

3. La 11 iulie 2024, Irina Asarlî, reprezentată de avocatul Ștefan Niță, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 07 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termenul de apel, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

4. Prin încheierea din 06 august 2024 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de avocatul Ștefan Niță, în interesele Irinei Asarlî, împotriva hotărârii din 07 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. S-a acordat reprezentantului apelantei un termen de 10 zile calendaristice din momentul primirii copiei încheierii pentru prezentarea originalului dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200 de lei. S-a explicat reprezentantului apelantei că rechizitele bancare pentru plata taxei

de timbru sunt disponibile pe site-ul Curții de Apel Chișinău. S-a explicat reprezentantului apelantei că cererea de înlăturare a neajunsurilor menționate urmează să fie prezentată și înregistrată nemijlocit în Direcția evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău în termenul stabilit, iar în caz de neîndeplinire a indicațiilor din încheiere, cererea de apel va fi restituită. S-a explicat reprezentantului apelantei că asupra restituirii cererii de apel va decide un complet de trei judecători la expirarea termenului acordat, fără citarea participanților la proces.

5. La 23 august 2024, Irina Asarlî, reprezentată de avocatul Ștefan Niță, a prezentat dovada de plată a taxei de timbru.

6. Prin încheierea din 05 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-a stabilit ședința de judecată în vederea examinării cererii de repunere în termen a apelului declarat de avocatul Ștefan Niță, în interesele Irinei Asarlî, împotriva hotărârii din 07 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

7. Prin încheierea din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru s-a respins cererea înaintată de avocatul Ștefan Niță, în interesele Irinei Asarlî, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului. S-a restituit apelul declarat de avocatul Ștefan Niță, în interesele Irinei Asarlî, împotriva hotărârii din 07 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motiv că a fost depus în afara termenului legal, iar instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

8. La 11 martie 2025, prin intermediul poștei terestre (f.d.79), Irina Asarlî, reprezentată de avocatul Ștefan Niță, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termenul de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

9. În susținerea recursului, recurenta a invocat că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. Prin admiterea recursului, se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție. La fel, a considerat că încheierea este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

10. Totodată, a exprimat dezacordul cu încheierea instanței de apel din 04 februarie 2025, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

11. În contextul prevederilor art. 100 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a confirmat că copia dispozitivului hotărârii din 07 iunie 2024, a fost expediată în adresa avocatului, fiind recepționată la 24 iunie 2024, însă a respins ca neîntemeiată poziția părții apelante/pârâte precum că nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii instanței de fond, menționând că din materialele cauzei urmează contrariul.

12. Partea recurentă a declarat că aceste două afirmații se contrazic reciproc, or, dacă reprezentantul apelantei ar fi participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii contestate cu apel, la dosar urma să existe dovada înmânării contra semnătură a acesteia. Însă din materialele cauzei urmează contrariul. De asemenea, expedierea dispozitivului hotărârii la adresa poștală a reprezentantului apelantei este o dovadă în plus a celor invocate. Or, dacă reprezentantul apelantei ar fi asistat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, nu ar mai fi fost necesară expedierea dispozitivului hotărârii reprezentantului apelantei, care a fost recepționat la 24 iunie 2024. În realitate, după finalizarea dezbaterilor judiciare, reprezentantul apelantei a anunțat grefierul despre imposibilitatea de a aștepta pronunțarea hotărârii, deoarece era în întârziere la o altă ședință de judecată, primind asigurări că hotărârea va fi expediată prin poșta electronică, adresa căreia era indicată în dosar. Din aceste considerente, în opinia părții recurente, nu corespunde realității afirmația instanței de apel că nu poate admite ca motiv obiectiv de omitere a termenului de atac situația invocată de reprezentantul apelantei precum că nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, acestea fiind pur declarative și fiind în contradicție cu situația reală constatată de instanță, demonstrată prin înscrisurile existente la dosar. Or, cum a subliniat, la dosar nu există și nu putea exista dovada înmânării contra semnătură a dispozitivului hotărârii contestate cu apel și situația reală este anume aceasta, dar nu cea „constată” de instanță.

13. De asemenea, a menționat că nu corespunde realității nici afirmația instanței de apel că potrivit site-ului oficial al instanțelor judecătorești dispozitivul hotărârii din 07 iunie 2024 a fost publicat în aceeași zi, astfel devenind accesibil tuturor participanților la proces, or, acesta a fost publicat la 10 iunie 2024. Însă acest fapt nu poate avea relevanță pentru motivarea soluției contestate cu recurs, deoarece publicarea hotărârii pe site-ului oficial al instanțelor judecătorești, conform art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu asigură confirmarea primirii ei, prin urmare nu este un mijloc de comunicare a hotărârii prevăzut de lege. În consecință, a susținut că de la data comunicării hotărârii instanței de fond și până la data expirării termenului de apel, reprezentantul nu a avut la dispoziție 30 de zile calendaristice, acordate de lege pentru depunerea apelului, de aceea repunerea în termenul de apel este o solicitare justificată legal, menită să asigure dreptul la un proces echitabil și nu afectează securitatea raporturilor juridice, cum a concluzionat neîntemeiat instanța de apel.

14. Copia recursului declarat a fost expediată avocatului intimatului la 28 martie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.83).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. 424 din Codul de procedură civilă:

„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

16. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

17. Art. 426 din Codul de procedură civilă:

„(2) Recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă.

(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

18. Art. 362 din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.”

19. Art. 369 din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

20. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

21. Art. 111 din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

(3) Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

22. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

23. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

24. Art. 75 din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

25. Art. 10 din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

(3) Sancțiunile procedurale vizează atît actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cît și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.”

26. Art. 427 din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 24 februarie 2025 a fost expediată avocatului recurentei copia încheierii din 04 februarie 2025 a instanței de apel (f.d.71). Astfel, recursul este depus în termen.

28. Studiind materialele cauzei civile, argumentele invocate în recurs în raport cu normele de drept pertinente, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din motivele ce succed.

29. Din materialele cauzei civile rezultă că, la 11 iulie 2024, Irina Asarlî, prin intermediul avocatului Ștefan Niță, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 07 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Totodată, a solicitat repunerea în termenul de depunere a apelului, motivând că nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, care i-a fost expediat reprezentantului prin poștă la 14 iunie 2024 și a fost recepționat la 15 iunie 2024 (f.d.45-46).

30. Prin încheierea din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, în temeiul art. 369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, s-a respins cererea înaintată de avocatul Ștefan Niță, în interesele Irinei Asarlî, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului. S-a restituit apelul declarat

de avocatul Ștefan Niță, în interesele Irinei Asarlî, împotriva hotărârii din 07 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motiv că a fost depus în afara termenului legal, iar instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen (f.d.67-70).

31. Din criticile aduse în recursul declarat, instanța de recurs identifică dezacordul părții recurente cu actul judecătoresc emis, motivat, în esență, prin faptul că recurenta/pârâta și avocatul nu au participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe, fiind expediată copia acestuia, prin intermediul poștei avocatului și recepționată la 24 iunie 2024.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termenul de apel și drept urmare restituirea cererii de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

33. În context, instanța de recurs relevă că la 07 iunie 2024, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești.

34. Totodată, ședința de judecată din 07 iunie 2024 s-a desfășurat cu prezența inclusiv a avocatului pârâtei, Ștefan Niță (f.d.39-40). Or, tot la data de 07 iunie 2024 a fost pronunțat dispozitivul hotărârii primei instanțe.

35. Referitor la argumentul avocatului recurente precum că nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, deoarece a fost în imposibilitate să aștepte pronunțarea acestuia, despre ce a anunțat greșierul, întrucât era în întârziere în altă ședință de judecată, primind asigurări că îi va fi expediată copia hotărârii la adresa electronică indicată în dosar, instanța de recurs menționează că această circumstanță nu justifică omiterea termenului de contestare cu apel în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Or, avocatul recurentei a participat la examinarea cauzei în prima instanță la 07 iunie 2024, a dat explicații, recunoscând acțiunea în partea datoriei de bază, s-a expus în pledoarii (f.d.39-40), aspect, în esență, corect reținut de instanța de apel. De altfel, faptul că avocatul recurentei nu a participat nemijlocit la pronunțarea dispozitivului hotărârii, fiind în imposibilitate în sensul indicat, de asemenea, nu justifică omiterea termenului de contestare cu apel în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu poate fi reținut ca motiv întemeiat în repunerea în termenul de apel.

36. În ceea ce vizează alegația avocatului recurente precum că neparticiparea sa la pronunțarea dispozitivului hotărârii la 07 iunie 2024 se confirmă prin aceea că nu i s-a înmănat copia acestuia la aceeași dată, însă i-a fost expediată prin poștă, fiind recepționată la 24 iunie 2024, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că acest aspect nu influențează soluția instanței de apel, deoarece nu justifică repunerea în termenul de apel. Mai mult, însuși avocatul recurentei a afirmat că a fost în imposibilitate să

aștepte pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, deoarece era în întârziere la o altă ședință de judecată.

37. Drept urmare, termenul de apel în sensul art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu de la comunicarea acestuia, iar în atare circumstanțe, instanța de apel corect a constatat omiterea nejustificată a termenului de 30 de zile de declarare a apelului de către Irina Asarlî, care a început a curge la 08 iunie 2024 și a expirat la 08 iulie 2024 inclusiv, or, 07 iulie 2024-zi de odihnă, având în vedere pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești la 07 iunie 2024.

38. La caz, calcularea începutului curgerii termenului de declarare a apelului în conformitate cu art. 362 alin. (1) coroborat cu art. 111 alin.(3) din Codul de procedură civilă, se efectuează de la pronunțarea dispozitivului hotărârii-07 iunie 2024 și nu de la comunicarea/recepționarea dispozitivului hotărârii judecătorești-24 iunie 2024, astfel nefiind justificată omiterea termenului de declarare a apelului.

39. În această ordine de idei, instanța de recurs relevă că recurenta a avut posibilitatea de a se conforma prevederilor legale și a declara apelul în interiorul termenului de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii judecătorești prevăzut la art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă. Or, recurenta era în drept de a formula un apel inițial pentru a evita sancțiunile procedurale, care ulterior în virtutea art. 365 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, putea fi completat. Elementele cererii de apel prevăzute la alin.(1) lit.d), e) și h) pot fi incluse într-o cerere de apel suplimentară depusă după data întocmirii hotărârii integrale.

40. Subsecvent, expedierea copiei dispozitivului hotărârii către avocatul recurentei și recepționarea acesteia la 24 iunie 2024 nu justifică repunerea în termenul de apel, în condițiile în care a avut posibilitatea de a formula cererea de apel în termenul de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu în termen de 30 de zile de la comunicarea acestuia. De altfel, chiar și ulterior comunicării dispozitivului hotărârii, partea apelantă/recurentă a avut posibilitatea de a se încadra în termenul legal de 30 zile pentru a declara apel. Iar în sensul art. 75 alin.(4) din Codul de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

41. În ceea ce vizează argumentul avocatului recurentei precum că publicarea dispozitivului hotărârii judecătorești din 07 iunie 2024 s-a realizat la 10 iunie 2024 și nu la data pronunțării, instanța de recurs menționează că acest aspect nu influențează soluția instanței de apel, or, cum a afirmat însuși avocatul recurentei, acesta este irelevant speței. Mai mult, avocatul recurentei a participat în cadrul ședinței de judecată din 07 iunie 2024, aspect

care nu a fost negat de ultimul, doar că nu a asistat la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești din 07 iunie 2024.

42. Instanța de recurs reiterează că recurenta a cunoscut despre litigiul în cauză, precum și de hotărârea primei instanțe, iar alegațiile acesteia nu determină casarea actului judecătoresc contestat cu repunerea în termenul de declarare a apelului, în situația în care argumentele recurantei nu justifică omiterea termenului de contestare a hotărârii primei instanțe.

43. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră relevant de a menționa obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că părțile antrenate într-un proces, trebuie să se comporte cu bună credință în raport cu drepturile procedurale conferite de legislator și trebuie să urmărească cu bună-credință desfășurarea procesului, remarcă sugerată și de jurisprudența CtEDO. Jurisprudența constantă a CtEDO a arătat că revine primordial celor interesați să depună orice diligență pentru protejarea propriilor interese (a se vedea cauza Teuschler v. Germania (dec.), 47636/99, 04 octombrie 2001; cauza Agapito Maestre Sanchez v. Spania, 29608/02, 04 mai 2004).

45. Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene în interiorul cărora urmează a fi valorificate, or, în caz contrar survin sancțiunile procedurale în sensul art.10 din Codul de procedură civilă. Aici este de remarcat că prin impunerea unor termene limite în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției și asigurarea securității raporturilor juridice.

46. Prin prisma respectării dreptului la un proces echitabil, inclusiv dreptul de acces liber la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 5 din Codul de procedură civilă, relevat în jurisprudența CtEDO, precum și dreptul la un recurs efectiv garantat de art.13 din Convenție, circumstanțele relatate denotă că, recurenta și-a neglijat posibilitatea de valorificare a drepturilor procedurale în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

47. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge recursul declarat cu menținerea încheierii contestate.

48. Ținând cont de cele expuse, în conformitate cu art. 427 lit. a), art.428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Irina Asarlî, reprezentată de avocatul Ștefan Niță.

Menține încheierea din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Carolina Manoli împotriva Irinei Asarlî cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat